

OPLYSNINGER, SOM ER KOMMET TIL MIT KENDSKAB EFTER AT JEG HAR SKREVET SAMMEN MED DANSK FLYGTNINGHJÆLP. DVS NEDENSTÅENDE VAR IKKE FREMSENDT TIL DANSK FLYGTINGEHJÆLP FOR EN KOMMENTAR.

Indholdsfortegnelse:

Side 1: Spørgeundersøgelse blandt flygtninge om helbred, ydelser og tilbagevenden

Side 5: Konklusioner og nye cases fremkommet siden min kommunikation med DFH

Side 7: Sanktioner og arbejdskrav – uddrag fra breve fra kommuner

Side 10: Ydelsesbeløb – dokumentation fra Lyngby

Side 16: Praktikker, lovgrundlag mv.

18.11.2022

SPØRGESKEMA OM HELBRED, YDELSER OG TILBAGEVENDEN

I DEN STØRSTE UKRAINSKE FLYGTNINGE GRUPPE PÅ FACEBOOK

Vi har fået cirka 100 personer til at svare på relevante spørgsmål, som er et godt antal, selvom det selvfølgelig ikke er vandtæt statistik, da respondenterne udvælger sig selv i Facebook gruppen.

Når det er sagt, så **tegner der sig et klart billede af at de danske myndigheder risikerer at forværre flygtninges tilstand ved den måde de behandler flygtninge på.** Næsten 60% siger at deres psykiske tilstand blev forværret på grund af danske myndigheder, og yderligere 15% siger at det er delvist pga de danske myndigheder. Det er et meget stort antal, som er blevet berørt af dette på en eller anden måde: næsten hver 3. flygtning! Det er stort antal, selv med en eventuel fejlmargen. Vi skal huske på at det er fra en af de største ukrainergupper i Danmark. Med andre ord, er det mere sandsynligt at systemet forværrer deres helbred, end at det hjælper på det. En flygtning har kommenteret at hun fik en akut stressreaktion og rejste tilbage af den grund.

Til næste spørgsmål: næsten 50% siger at de kender nogen, som er rejst tilbage til Ukraine på grund af den måde de blev behandlet på af danske myndigheder, og yderligere 7% var delvist enig. Det er over halvdelen af de adspurgte der kender nogen, som er berørt af dette. Til og med hvis andelen var meget lavere, ville det være en skandale at det overhovedet kan lade sig gøre, men det er den virkelighed, vi lever i.

Til næste spørgsmål: over 50% kender nogen, som har været fuldstændig uden penge fra danske myndigheder i en længere periode efter at de flygtede til Danmark på grund af krigen. Og yderligere 12% kender nogen, som er delvist omfattet. Dvs 65% (!) af flygtninge kender nogen, som ikke havde noget at leve af. Det er en skandale, for at sige det ret ud. (Som nævnt tidligere, modtager de fleste både mad og tag over hovedet, selv om de ikke modtager penge i en periode). En flygtning havde kommenteret, at de var 5 personer som ikke modtog ydelse i 4 måneder, men hun skrev ikke hvilken kommune, de tilhører.

PS. Bemærk at et af spørgsmålene var oversat lidt ukorrekt fra ukrainsk til dansk af google translate: der er ikke tale om den danske regering, blot om danske myndigheder som helhed. En flygtning skriver at hun var uden ydelse i 3 måneder, mens hendes far i 5 måneder.

Google Lens

Russian

Danish

Venligst flygtninge, vi har brug for jeres mening.

Har du eller en du kender haft en psykisk forværring på grund af problemer med de danske myndigheder? (Hvis ja, hvor mange personer?)

Dette er det tredje af tre spørgsmål.

☐	Ja	52 % >	×
☐	Ikke	29 % >	×
☐	Ja, delvist	15 % >	×
☐	Tilføjet af Maryna Kovalenko Ja jeg har.	4 % >	×
☐	Tilføjet af Tatyana Rakitskaya Ja, der var problemer med nervesystemet, stress stater. Som et resultat, at forlade landet.	0 % >	×
Tilføj valgmulighed for afstemning...			

101 stemmer 2 kommentarer

Spis godt om

Kommentar

Sende

Translated text

Translate

Text

Search

Google Lens

✦ Detect language

Danish

Venligst flygtninge, vi har brug for jeres mening.

Er du eller en du kender vendt hjem til Ukraine på grund af problemer med den danske regering? (Hvis ja, hvor mange personer?) Dette er det andet af tre spørgsmål.

 Ja

41 % >

 Ikke

43 % >

 Ja, delvist

7 % >

 Tilføjet af Maryna Kovalenko

Ja, der er venner, der vendte tilbage af denne grund.

7 % >

 Tilføjet af Olga Heifets

Jeg har ingen at kommunikere med her, jeg bor i det fjerne

2 % >

Tilføj valgmulighed for afstemning...

Victoria Semeniuk, Nancy Bach og 4 andre

89 stemmer 4 kommentarer

Spres på 88 an

Kommentar

Sende

Translated text

Translate

Text

Search

Google Lens

Russian

Danish

Venligst flygtninge, vi har brug for jeres mening.

Har du eller en du kender stået helt uden penge fra den danske stat i en længere periode, efter de flyttede til Danmark på grund af krigen? (Hvis ja, hvor mange personer?) Dette er det første af tre spørgsmål.

Ja

48 % >

Ikke

35 % >

Ja, delvist

12 % >

Tilføjet af Maryna Kovalenko

Ja, der var 4 måneder helt uden penge. vi er 5 personer

3 % >

Tilføjet af Lila D.d.

Ja, jeg er 3 måneder gammel, far er omkring 5

2 % >

Tilføj valgmulighed for afstemning...

1

96 stemmer 2 kommentarer

Synes godt om

Kommentar

Sende

Translated text

Translate

Text

Search

KONKLUTIONER OG NYE CASES

Den vigtigste konklusion er her at ydelsen skal følge flygtningen. Økonomisk utryghed påvirker folks psykiske helbred, noget som ovenstående undersøgelse bekræfter. Det er vigtigt at bede journalister eller offentlige myndigheder om at lave udvidede undersøgelser med flere deltagere.

Det skal pointeres at der findes tilfælde, hvor flygtninge ikke havde modtaget ydelse i mange måneder. Det er normalt i Hovedstadsområdet at vente med at udbetale ydelse, til kommunen har fået deres arbejdsprocesser i gang. De modtager mad og husly mens de venter på pengene. Vi kender tilfælde hvor folk ventede uden penge på at deres papirer gik i orden, og rejste tilbage til Ukraine, da de ikke kunne holde ud presset i Danmark. Man skulle tro at folk bliver presset til at de skal rejse tilbage... Se også spørgeundersøgelsen overfor, som peger i samme retning.

Et grimt tilfælde er flygtning X, som blev sendt til en anden kommune af Udlændingestyrelsen, end den, hvor hun havde tilknytning med både bolig, netværk og kontakter i sundhedsvæsenet. Derfor havde denne person ikke modtaget ydelse i næsten et halvt år. En kommune er jo ikke et eget land, så bostedet skal ikke have betydning for om en flygtning modtager ydelse eller ikke.

Det er også vigtigt at man fjerner muligheden for at sanktionere flygtninge (se mere om sanktioner senere i nærværende dokument, samt i separat vedhæftet fil). Hvis ydelsen var højere, ville det være en anden sag. Men når ydelsen er så lav, kan hvilken som helst sanktion skubbe flygtningen udover sultegrænsen, fordi der ikke eksisterer nogen fejlmargen.

Derudover, er det normalt for kommuner at lave fejl i udbetalinger af den allerede lave ydelse, hvorfor ydelsen ikke må skæres yderligere ned af sanktioner.

F.eks. en enlig flygtning uden børn modtager 2.800 kr. efter skat og husleje (mere om ydelser på de sidste sider i nærværende dokument). 2.800 er til samtlige udgifter, udenom husleje. Med dansk prisniveau er 2.800 kun nok til mad. Flygtninge fortæller mig, at det især er **transport og medicin**, som er svært at købe. Man kan ikke presse flygtninge økonomisk i håb om at de vil blive bedre arbejdstagere på det danske arbejdsmarked. Det er snarere omvendt!

Hvis ydelsen fulgte flygtningen, ville kommuner ikke have mulighed for at betale for lidt. Det vil også fjerne muligheden for sådanne grelle tilfælde, som flygtning X overfor, hvor hun havde lovligt ophold og derfor krav på ydelse i Danmark, men får det ikke alligevel på grund af noget, som ikke har noget med ydelsen at gøre - nemlig hvilken kommune hun bor i.

Den danske befolkning har hjulpet flygtninge, for så at opdage at det offentlige svigter flygtninge. Det går imod alt, hvad Danmark står for.

Det er imod menneskerettigheder at kommuner støtter at løn for danskere og flygtninge er forskellig. Det er meget værre, når en kommune presser lønnen, end når en arbejdsgiver gør det, fordi en fagforening vil aldrig kunne vinde en sag mod en kommune, selv hvis de kørte en sag. Fagforeninger kører kun sager mod arbejdsgivere. Og det er særloven, som giver kommuner lov til at gøre dette. Det er vigtigere ifølge særloven at flygtninge kommer ud at arbejde, end under hvilke vilkår de gør det. Med andre ord - allerede fra øverste hold – **betragtes flygtninge som arbejdskraft**, som skal være der for os - ikke omvendt.

Sanktioneres man et menneske på så lav en ydelse, er det en sadistisk handling, fordi det har så vidtrækkende konsekvenser for personen. I det mindste skal der være samme mulighed for at søge økonomisk støtte, som risikoen for at blive sanktioneret. Som det er i dag, er kommuner meget hurtigere til at skære, end at uddele tilskud til f.eks. medicin eller tandlæge. Sanktioner sker uden at en dommer eller en læge bliver spurgt til råds. Man fjerner også ydelsen, hvis ens ægtefælle får et arbejde, dvs. man gør 2 voksne mennesker afhængige af hinanden, som om de var en forælder og et barn. Snak om social kontrol.

Fordi ydelsen er så lav, tvinger man flygtninge til at søge ekstra støtte hver eneste gang de har brug for penge. Flygtninge bruger hele dagen igen og igen på at gå til kommunens borgerservice, og det er nedværdigende og tærer på deres mentale helbred. Flygtninge kan søge om hjælp til tandlæge, men det er ikke alle som har overskud til at gå til kommunen, hver gang de har brug for hjælp. En socialarbejder, som arbejder med flygtninge, har erklæret sig enig i at al den dokumentation som kommuner kræver ved ansøgninger om tilskud, faktisk er som et arbejde i sig selv. Dvs. flygtninge bliver bondefanget i bureaukrati. Hun var også enig i at alle flygtninge skal betragtes som syge (traume), med mindre det modsatte er bevist. Men det er ikke sådan jobcentre arbejder.

Antagelsen i særloven og dermed også i kommunerne er, at flygtninge er raske nok til at **komme ud på det danske arbejdsmarked i løbet af 3 måneder** (se uddrag fra kommunebreve senere i nærværende dokument). Der kræves derfor omfattende undersøgelser af flygtninges helbredstilstand, og det er kommunen der skal bære bevisbyrden. Som det er i dag, opfattes flygtninge som raske, medmindre de selv kan finde ud af at få en læge til at beskytte sig, noget langt fra alle kan. Det giver jo sig selv, at bare det at ufrivilligt forlade sit land og familie giver traumer.

En lav ydelse forudsætter bl.a. at personen har et valg. Det har de bare ikke, både fordi de flygter fra krig samt pga sprogbarrieren. Se detaljerede argumentationer vedr. ydelser i kommunikationen med DFH (vedhæftet separat i Bilag A).

Jeg har hidtil kun mødt flygtninge, som ønsker at arbejde og bidrage til det danske samfund. Så det er helt forkert at antage at de ikke ønsker at arbejde, og derfor skal presses af systemet. Ved at gå imod menneskelig natur, skaber systemet faktisk en selvopfyldende profeti. En flygtning havde sagt til mig at hvis hun havde fået tilbudt et job indenfor hendes interesseområde, ville hun have gjort et meget godt stykke arbejde. Da kommuner ikke giver hjælp til at finde et relevant job, skaber man en række praktikker og arbejdsforhold, som på forhånd er dømt til at mislykkes. Man skulle tro at kommunerne ikke var interesseret i at folk skal arbejde. Man skulle tro at flygtninge er her for at løse opgaven med at lukke alle hullerne i det danske arbejdsmarked, nemlig rengøring, køkken og ældrepleje. Kommuner tilbyder ikke andet type arbejde, da de ikke har netværk andre steder.

Man får faktisk bedre arbejdstagere, hvis de får mulighed for at blive raske inden de kommer ud på arbejdsmarkedet, og ikke forvente at folk bliver raske af at gå på arbejde. Snak om at arbejde gør fri.

SANKTIONER OG ARBEJDSKRAV

Nedenfor er nogle uddrag fra en generel pjeces, som sendes til alle flygtninge på Frederiksberg og i Hørsholm kommune (hele pjecen er vedhæftet separat). Det er omtrent samme indhold i alle kommuner, i hvert fald i Storkøbenhavn. Læg mærke til at brevet også blev sendt til en dame på 69 år, i pensionsalderen. Det skal dog nævnes at damen fik at vide af Hørsholm, at hun ikke behøver at gå til dansk, hvis hun ikke ønsker det. Så noget fungerer jo.

Flygtninge i Københavns kommune fortalte mig at kommunen vil sanktionere 200 kr af deres ydelse, hver gang de misser én dag af dansk. Det er et meget stort beløb, i forhold til at de kun har 2.800 kr til rådighed til alt, som nævnt tidligere.

Flygtninge i Frederiksberg kommune fik et lignende fællesbrev, hvor der meddeles at de forventes at være selvforsørgende efter 3 måneder. Raske mennesker, som kan dansk, har da mange gange oplevet at være arbejdsledig i mere end 3 måneder, så det er slet ikke noget man kan forvente af en flygtning, som ikke kan sprog og sandsynligvis også har traumer. Dvs. der foreligger ingen undersøgelse af den reelle helbredstilstand af flygtninge, når de antages at kunne forsørge sig selv indenfor 3 måneder!

Flygtninge i København fortalte at nogle flygtninge arbejder, mens det er kommunen, som modtager lønudbetalingen, for så at udbetale ydelsen. Det er alvorligt, hvis lønnen virkelig går igennem kommunen, men denne oplysning har vi endnu ikke fået dokumentation på, så det bør undersøges nærmere af journalister.

En flygtning har fortalt mig at særloven er en del af en fælles EU lov om flygtninge. Uanset hvad, burde ikke være en grund til at presse ydelser ned. Alle lande bestemmer jo selv detaljerne i hvordan de vil implementere loven. Hvis det virkelig er en del af en EU lov at presse flygtninge økonomisk, er det en meget mere alvorlig situation, end hvis det kun var Danmark alene. Men, denne oplysning har vi som sagt ikke dokumentation på, og det skal undersøges nærmere af journalister eller jurister.

Når du er jobparat, har jobcenteret vurderet, at du er i stand til at påtage dig et ordinært job, som gør dig i stand til at forsørge dig selv inden for tre måneder. Du skal derfor i samarbejde

Hvis du er gift, skal kommunen samtidig med afgørelsen om, at din ydelse ophører, også træffe afgørelse om, at ydelsen til din ægtefælle også ophører, og at din ægtefælles sag lukkes. Din ægtefælle vil ligeledes igen kunne få ydelse, hvis du søger om ydelse og i øvrigt opfylder betingelserne for ydelse, herunder pligten til at stå til rådighed.

2.4. Satser for sanktioner pr. dag for fravær fra samtaler og

tilbud Sanktionssatser for 2022

Månedlig ydelsessats (kr.)	Under 5.641	5.641-9.950	9.950-13.539	Over 13.539
Sanktionssats (kr.)	200	400	600	700

3. SKÆRPET RÅDIGHEDSSANKTION (§ 40 a lov om aktiv socialpolitik)

Kommunen kan træffe afgørelse om, at du mister retten til ydelse i en periode på op til 3 måneder, hvis du tidligere har fået en afgørelse om en sanktion, og du igen uden rimelig grund ikke opfylder din pligt til at stå til rådighed. Du får sanktionen, hvis kommunen vurderer, at du ikke ønsker at arbejde, deltage i tilbud m.v. Samtidig med afgørelsen får du at vide, hvor du skal møde op for at få udbetalt din ydelse. Du vil kun få ydelse for de dage, hvor du møder op og deltager i de aktiviteter, kommunen beder dig om. Kommunen skal i sin afgørelse oplyse, i hvor lang tid din ydelse ophører. Ydelsen vil blive udbetalt som et månedligt beløb bagud for en måned.

Hvis du i en hel kalendermåned udebliver fra de aktiviteter, som kommunen har givet dig, så **ophører** udbetaling af ydelse helt, og din sag lukkes. Du vil igen kunne få en ydelse, hvis du søger om det og i øvrigt opfylder betingelserne, herunder pligten til at stå til rådighed.

Hvis du er gift, skal kommunen samtidig med afgørelsen om, at din hjælp ophører, også træffe afgørelse om, at hjælpen til din ægtefælle ophører, og at din ægtefælles sag lukkes. Din ægtefælle vil ligeledes igen kunne få ydelse, hvis du søger om at få udbetalt en ydelse og i øvrigt opfylder betingelserne, herunder pligten til at stå til rådighed.

I Hørsholm, samt i en anden kommune på Sjælland, fjerner man ydelsen fra begge ægtefæller, hvis kun den ene får et arbejde. Det fører oftest til, at flygtninge ikke har mulighed for at få en større indtægt end deres ydelse, hvis de kommer i arbejde. Som nævnt, hjælper kommuner ikke med kontraktudarbejdelse eller kontakt til fagforeninger, dvs. der stilles krav *uden* hjælp til at kunne tilfredsstille disse krav. På denne måde skubber kommuner ansvaret for beskæftigelse over på flygtningen. Man skulle tro at flygtninge arbejder for kommuner og ikke omvendt.

En kommune på Sjælland sanktionerede en flygtning, fordi denne sagde nej til en meget lav løn. (Sanktionen blev løftet efter at frivillige skrev et brev.) Lønnen var så lav, at ingen danskere ville være villige til at udføre det samme arbejde for denne løn. Det er klart imod menneskerettigheder at gøre forskel på mennesker, som udfører det samme arbejde.

En flygtning i en kommune uden for Århus blev sanktioneret 600 kr, som er hele 10% af personens rådighedsbeløb (nettoydelser efter skat og husleje), for ikke at være tilstede til dansk undervisning. Denne straf blev udmålt, selv om flygtningen missede blot en enkelt dag af undervisningen, og det var ovenikøbet på grund af sygdom. Man skulle tro at flygtningen var kriminel. Straffen står ikke mål i forhold til handlingen, og slet ikke i forhold til personens lave indtægt. Det ville svare til at en dansker gik over for rødt lys, og fik 2.000 kr i bøde. Danske unge bliver heller ikke sanktioneret, hvis de misser en dag af skolen. Endnu værre er det at kommuner lægger ud med at antage det værste om flygtningen. Flygtninge antages skyldige indtil det modsatte er bevist. Men kommuner er

ikke lige så hurtige til at udmønte støtte, som de er til at udmåle straffe. Udgifter til f.eks. medicin skal flygtninge søge om, men omvendt behøver kommuner ikke at søge om lov fra en dommer eller en læge om retten til at sanktionere flygtninge. For ikke at tale om at usikkerhed om indkomst kan forværre flygtnings allerede skrøbelige mentale helbredstilstand, med den konsekvens at vi får mennesker som er endnu længere væk fra det arbejdsmarked, som vi påstår at vi gerne vil bringe dem nærmere til.

En sådan behandling af flygtninge er en hån mod almindelige danskere, hvor mange har åbnet deres private hjem for ukrainske flygtninge. Det er derfor vigtigt at offentligheden får kendskab til hvordan flygtninge reelt bliver behandlet af systemet.

NU OM YDELSESBELØBENE

Mine kommentarer til ydelser nederst denne side.

Flygtninge har lov til at blive indtil 17/03-2024, hvor man kan forsøge at finde måder på at få permanent ophold eller statsborgerskab, hvis det er det man ønsker.

Mor + børn 0-17 år = 12.456 danske kroner om måneden.

Mor + børn 18-29 år = Mor 6228 kroner om måneden. om måneden, og børn 2.683 kr. om måneden.

Mor + voksen + børn (0-17 år) = 8716 kroner om måneden.

Single + 30 år = 6.228 danske kroner om måneden.

Ansøgning om:

Boligstøtte = op til flere tusinde kroner om måneden.

Særlig godtgørelse efter §34 for husleje.

Hjælp til transport: sprogskole og/eller praktik.

Gratis børnehave/SFO/vuggestue.

Ovenstående beløb er korrekte. Nedenfor er en forklaring til tallene. Nedenfor kopi af et dokument fra Lyngby kommune. Andre kommuner har stort set de samme ydelser.

"Du har lov til at blive indtil 17/03-2024, hvor du kan forsøge at finde måder at få permanent ophold eller statsborgerskab, hvis du vil. "

Svar: Ja, men for at kunne blive i Danmark efter 2 år skal de BÅDE være selvforsørgende, ikke bo i kommunale boliger, samt kunne dansk. Snak om supermennesker, og ikke traumatiserede krigsflygtninge. Husk også at der nu kun er 1,5 år tilbage.

" Mor + børn 0-17 år = 12.456 danske kroner om måneden."

Svar: ja, se mine bemærkninger nedenfor, især omkring beløbet efter skat og husleje.

" Mor + børn 18-29 år = Mor 6228 kroner om måneden. om måneden, og børn 2.683 kr. om måneden."

Svar: ja, se hjemmeboende sats i vedhæftede dokument.

" Mor + voksen + børn (0-17 år) = 8716 kroner om måneden."

Svar: ja, 8.716 per voksen, dvs det dobbelte til familien, ca 17.400 før skat.

Single + 30 år = 6.228 danske kroner om måneden.

Svar: ja, men se beløbet efter skat og husleje nedenfor.

Ansøge om:

" Boligstøtte = op til flere tusinde kroner om måneden." (Svar: alle kan få boligstøtte hvis man ikke bor i kommunale boliger, men tvivler på at man kan få flere tusinde om måneden)

" Særlig godtgørelse efter §34 for husleje." (Svar: måske, har ikke hørt om tilfælde af dette. Uanset hvad, bor flygtninge for det meste i kommunale boliger. Det er det samme boligproblem for flygtninge, som for danskere, hvis de skal ud på det private marked. Når et opslag til bolig bliver lagt ud på en boligportal, modtager udlejer 50 henvendelser indenfor 15 minutter. Der er jo boligkrise i Danmark, selv hvis du har penge.)

" Hjælp til transport: sprogskole og/eller praktik." Svar: Ja, de eneste udgifter som en flygtning IKKE skal søge til, er udgifter, som er forbundet med det at komme ud på arbejdsmarkedet, dvs. transport til skole eller praktik. Tænk over det.

" Gratis børnehave/SFO/vuggestue." Ja, du skal søge, men du skal jo have at vide at muligheden eksisterer.

MEN: der har været flere kommuner i Hovedstadsområdet, som slet ikke har udbetalt ydelser i månedsvis, inden kommunen mener at den har det bureaukratiske på plads. Så fik flygtninge ydelser med tilbagevirkende kraft, men efter flere måneder. Det er en virkelig dårlig beslutning, da det er i begyndelsen at man har mest brug for pengene. Dansk Flygtningehjælp (DFH) er også enig i at dette ikke skal foregå, men de henviser til loven, hvor kommuner har mulighed for en søvnperiode, hvis kommunen 'ikke er klar'. Jeg kender til at disse kommuner ikke har udbetalt ydelser i starten: Frederiksberg, Lyngby, Køge. De gange hvor ydelser udeblev, fik flygtninge husly og mad/madkuponer af kommunen. Man glemmer det meget vigtige, at usikkerhed kan forværre deres psykiske tilstand. Økonomi er generelt meget forbundet til psykisk velbefindende. Jeg har fået fortalt om mange tilfælde, hvor folk ventede på ydelser og papirer, for så at rejse ud af landet, fordi det ikke var til at holde ud (i Køge og Lyngby kommuner).

selvforsørgelses og hjemrejseydelse & engangshjælp før skat

Bemærk, at deres fradrag og trækprocenter kan være forskellige

Enlige forsørgere	12.456 kr.
Giftte eller samboende forsørgere	8.716 kr.
Personer, der er fyldt 30 år	6.228 kr.
Personer under 30 år, udeboende	6.228 kr.
Personer under 30 år, hjemmeboende	2.683 kr.
Engangshjælp, udeboende	X 6.261 kr.
Engangshjælp, hjemmeboende	3.113 kr.

Bekendtgørelse om flytninge og andres betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder i 2022

§ 1. Flytninge og andre, der har ophold i kommunernes midlertidige indkvarteringer, skal betale leje- og forbrugsudgifter for opholdet. Den maksimale månedlige betaling kan i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022 højst udgøre følgende beløb:

- 1) Enlige med og uden børn 2.402 kr.
- 2) Par uden børn 4.401 kr.
- 3) Par med et, to eller tre børn 4.802 kr.
- 4) Par med fire eller flere børn 5.203 kr.

Stk. 2. Betalingen forfalder den første dag i måneden. Er denne dag en helligdag eller en lørdag, udskydes forfaldsdagen til den efterfølgende hverdag. Betalingen anses for rettidig, når den sker senest 3. hverdag efter forfaldsdagen. Er denne hverdag en lørdag, er betaling den følgende hverdag rettidig.

Venlig hilsen Simon Hurml Jensen

Faglig Konsulent Center for Unge, Borgerservice og Arbejdsmarked

Lynghby-Taarbæk kommune

Tilbage til de hårde fakta.

En enlig flygtning uden børn modtager ca 6.228 om måneden før skat, så ovenstående tal er korrekt. Men det er beløbet efter skat og husleje, som er det vigtige. I vedhæftede dokument, kan man se at

en enlig med eller uden børn betaler ca. 2.402 kr for husleje. Alt i alt, efter både skat og husleje får flygtningen ca 2.800 kr eller 2.900 i banken. Det er et meget lille beløb at leve for, især i Storkøbenhavn. Jeg betaler selv ca 2.900 alene for mad om måneden. Et månedskort til offentlig transport for 2 zoner koster 409 kr. og 3 zoner 540 kr i København. Man kan dog få refunderet udgifter til transport, hvis man går til dansk. OG man SKAL forresten være aktiveret i fuld tid med både dansk og gratis arbejde.

Vedhæftet er et andet dokument, hvor man kan se sanktionsbeløbene. Dette er et generelt dokument, som er det samme i Hørsholm og Københavns kommune. Jeg synes ikke at man må sanktionere overhovedet, når ydelser er så lave. Fordi så risikerer man i princippet at sanktionere folk til sult. Der kan nemlig altid ske en fejl i sanktionen, og der skal være en fejlmargen. For eksempel har jeg hjulpet en børnefamilie med at få fjernet en stor sanktion i en sjællandsk kommune, men sådanne tilfælde bør ikke være mulige, fordi det er ikke alle der har frivillige til at hjælpe sig, eller overskud (samt sprog) til at klage. At mangle sprog er det samme som at have et handicap.

Tilbage til ydelser. I vedhæftede kan man se, at en enlig forsørger får 12.456 kr før skat og husleje. Det giver ca 6.928 kr efter skat og husleje. Et problem er også at kommuner opererer med et meget snævert begreb af enlig. En person som er samboende (ikke formel gift) er behandlet som gift ift ydelser. En person, som har en mand/samboer tilbage i Ukraine, er også regnet som gift ift ydelser. Dette har ført til bizarre konsekvenser for flygtninge i Lyngby kommune, som modtog penge fra deres mænd, som kæmpede ved fronten i Ukraine. Det er en skandale, at sådan noget kan ske. Dette var et resultat af en situation med ydelser der var forsinkede i Lyngby (se længere oppe), plus at hvis man har en ægtefælle, selvom han ikke er i Danmark, forventes han at skulle delvist forsørge dig! Det er jo en grund til at mænd i den kampdygtige alder ikke må forlade Ukraine. Og selv hvis de ikke kæmper, er der stor øgning i arbejdsløshed, samt at priserne er skudt i vejret. Enkelte steder er der ikke strøm. Hvordan kan et rigt land som Danmark forvente at fattige mennesker i et krigshærget land delvist skal forsørge deres koner i Danmark??

Tilbage til det vedhæftede dokument. En gift eller samboende forsørger får 8.716 kr per person før skat og husleje. Så et par hvor begge er i Danmark får dobbelt det beløb til familien (ca. 17.400). Men, hvis kun den ene forsørger er i Danmark, får hun kun 8.716 kr. og ikke de 12.456 kr nævnt overfor. Det er jo kvinder i den SAMME situation - mor med barn. Men den, som har en ægtefælle eller sambo i Ukraine (som jo ikke modtager danske ydelser), får lavere beløb end en enlig mor uden ægtefælle i Ukraine. Man skulle tro at Ukraine skal sponsorere Danmark, fordi det er jo danske udgifter disse mænd er forventet til at skulle betale.

Problemet i Hørsholm og Roskilde kommune er at BEGGE mister deres ydelse, hvis kun den ene af ægtefællerne får et arbejde. Jeg har nævnt et eksempel med en mand, der blev sanktioneret 1200 kr fordi han sagde nej til et arbejde, fordi lønnen var for lav. Jeg hjalp ham til at få fjernet sanktionen. Det var en familie med mange mennesker, som allerede INDEN han blev sanktioneret, ikke havde nok penge til mad. De modtog ca 17.400 tilsammen (kone+mand), dvs. 8716 kr gange 2 før skat og husleje. Fordi kommunen ville fjerne hans kones ydelse, hvis han fik et arbejde, og ikke alene hans egen ydelse, ville han ikke tjene mere end de ydelser de på nuværende tidspunkt modtager, hvis han kom i job.

Bemærk at situationen måske ville være anderledes, hvis kommunen havde hjulpet ham til en fagforeningsløn. Men kommunen havde velsignet en lav løn under 130 kr i timen. Jeg mener at kommunen skubber ansvaret over på flygtningen, fordi kommunen sanktionerer flygtningen i stedet for at sørge for at han får en levelig løn. Man skulle tro at flygtningen skal udføre kommunens

arbejde. Jeg har for resten ikke hørt om nogen tilfælde, hvor flygtninge modtog fagforeningsløn. Det giver jo sig selv, at hvis man skaber ordentlige arbejdsforhold, især mht løn, ville flygtninge ikke være på ydelser.

Jeg kender en enlig mor med barn i Jylland som blev sanktioneret 600 kr., fordi hun ikke mødte op til danskundervisning en enkelt dag. Hun forklarede at hun ikke kunne sove om natten (husk det jeg fortalte om psykiske problemer tidligere), men sanktionen blev fastholdt da fristen for at klage var overskredet. Man forventer altså at traumatiserede mennesker skal have overskud til at klage. Til sammenligning tager det mindst 3 måneder at få en ansøgning om tandhjælp igennem, mens en sanktion falder meget hurtigt.

Jeg har hjulpet en flygtning i Hørsholm til at søge om tandhjælp, fordi hun havde en ulykke med at hendes tand knækkede (det skete i Danmark). Hun ventede i 3 måneder på at ansøgningen skulle behandles, og hun fik bevilget 65% af prisen, som kommunen betaler. Men på det tidspunkt var tanden ikke til at reddes, og måtte trækkes ud. Hun er jo ikke en pensionist til at miste tænder allerede nu. Flygtningen arbejder også gratis i en børnehave, sideløbende med at hun modtager ydelse. Hvis hun havde modtaget løn, ville hun måske selv kunne betale for sin tand. Men flygtninge i de fleste kommuner skal arbejde gratis i nogle måneder.

Alt i alt er min konklusion at man presser mennesker, som allerede er traumatiseret, til at give op og forlade Danmark. Man forværrer deres psykiske helbred og på den måde sparker man dem ud...

Jeg har talt med mange mennesker, og de fleste støtter op omkring vores emner, men ingen vil tage ansvar.

-Jeg har talt med en socialrådgiver i Hørsholm kommune, som sagde at hun som privatperson er enig i at ydelser skal op. Hun sagde at når hun arbejder for kommunen, har hun 'en anden hat på', dvs skal udføre det arbejde hun skal. Med andre ord er det OK at behandle folk dårligt, så længe det er en chef, som bestemmer. Snak om når gode mennesker handler ondt.

-Dansk Flygtningehjælp har også tilkendegivet at de har bedt om højere ydelser for flygtninge i deres politiske høringsvar. Men min pressemeddelelse vil de heller ikke være med til fordi kommuner ikke bryder loven. Jeg sagde til DFH, at det er jo loven, som er forkert. Jeg sagde til DFH at man laver loven på lovgiverens præmisser, og ikke på flygtninges præmisser. Til det fik jeg svar fra DFH: "På hvis præmisser skal det ellers være?"

-Jeg har talt med politiet i Skanderborg kommune, som var enig med mig i at, kommunen ikke gør noget, før noget går galt. Hvad skete det med den gode danske tradition for rettidig omhu? Har vi glemt at der er faktisk en krig i gang (tænk Nordstream I og II)?

Efter at have stukket fingeren i jorden i lang tid nu, er jeg sikker på at ALLE er enige, men der er INGEN, som tager ansvar. Derfor står vi nu frem.

- En flygtning har sagt til mig at Danmark ikke er så immune mod krigen, som de tror. Hun havde mistet en nevø i krigen, så hun ved, hvad hun taler om. Hun fortalte videre, at inden vedtagelsen af særloven havde de alle søgt almindelig asyl, men blev næsten tvunget til at underskrive en ansøgning efter særloven, da den kom. Immigrationsmyndighederne havde begrundet det med at særloven er 'specifikt' for ukrainere. Det var dén oplevelse, der gjorde at hun først blev opmærksom på at der var noget galt i systemet.

- Kommuner har vejledningspligt efter dansk lovgivning, men det er denne pligt, der er mest forsømt i systemet. For eksempel blev flygtninge i Lyngby kommune tvunget til at underskrive en

kontrakt på deres værelse, som indeholder et punkt om at de kan blive smidt ud af værelset, hvis kommunen ønsker det. En flygtning mener at dette punkt handler om at hvis særloven ikke bliver forlænget om 1,5 års tid, får kommuner grønt lys til at smide dem ud af boligen. Husk også de stramme regler for at blive i Danmark efter 1,5 år; bl.a. at man ikke må bo i kommunal bolig. Eksempel på boligkontrakt kan fremlægges som dokumentation, hvis journalister ønsker det. Her er det vigtigt at huske at flygtninge ikke er underlagt herbergloven ift det at blive flyttet fra én bolig til en anden, dvs. der er almindelige lejeregler, som gælder.

OM PRAKTIKKER

Flygtninge er pålagt af særloven at optjene sin ydelse gennem aktivering, hvis de ikke er i job. Som tidligere belyst, er det netop det offentlige system der udnytter flygtninge, fordi man ikke beskytter dem med kontrakter. Det er derfor en pligt uden tilsvarende rettigheder.

En flygtning som jeg kender i København, fortalte at hun kender flygtninge som blev sendt i jobpraktik hos 7-Eleven, hvor de arbejdede med rengøring i 1 måned, for så at få at vide at der ikke var brug for folk. Ifølge juridiske kilder (Kim Madsen) er det ikke lovligt at etablere praktik, hvis formålet med pågældende praktik er fastansættelse. Når dette alligevel forekommer, så konkluderer jeg at kommunens formål med praktikker for flygtninge **IKKE er fastansættelse**, men udnyttelse som gratis arbejdskraft. Der er nemlig ikke noget til hinder for at lave en kontrakt, hvor man har en kort prøveperiode med lempelige vilkår for afskedigelse, feks. de første 14 dage – men stadig med løn fra første dag. Kommuner lægger ingen energi i rigtige ansættelser, og den eneste måde man kan få ordentlige vilkår er, hvis flygtningen selv finder et arbejde.

Det er i øvrigt i kommuners interesse at skabe rigtige ansættelser og helst relevante jobs, da jo længere en person er på ydelse, desto mere dokumentation er det på at personen ikke er i stand til at arbejde under normale vilkår, og med normal belastning, dvs. kommunen risikerer at det ender ud i en sag om fleksjob eller førtidspension. Når der samtidig er undersøgelser, som peger på at kommuner forværrer flygtninges psykiske helbred, er der al grund til at kommuner tager ansvar for ikke at køre praktikker i langdrag.

Derudover, ifølge juridiske kilder (Louise Schelde Frederiksen), skal der altid skrives et **formål med praktikken**. Man kan ikke evaluere på noget, som ikke er gennemtænkt. Det er også det mindste man kan forlange, hvis man ikke får løn – at der bliver taget stilling til, hvorfor det *ikke* skal være en ansættelse. En skriftlig redegørelse med formålet kan man også klage over, i modsætning til at hvis man hovedløst bliver sendt i den ene praktik efter den anden.

Retsikkerhedslovens paragraf 7a siger, at inden en erhvervsrettet foranstaltning ophører (praktik), skal der ligge en beskrivelse af formål med efterfølgende praktikker. Dvs. det er ulovligt at blive ved med praktikker, uden at det er gennemtænkt. Man når heller ikke til et slutresultat, hvis formålet ikke er der. Man skal kunne begrunde det, hvis noget besluttes.

Ifølge Lov om aktiv beskæftigelsesindsats (LAB) kapitel 11, er det kun mennesker, som ikke har udfordringer udover ledighed, som må sendes i praktik op til på 4 uger. Hvis praktikker skabes for en længere periode end 4 uger, må det alene ske, hvis helbredet kan forbedres. (Som nævnt, er det ikke ulogisk at udlede den anden vej også. Hvis det kun er muligt at lave praktikker uden ende, må det være fordi at den pågældende person er uarbejdsdygtig på arbejdsmarkedet.)

Praktik er i øvrigt konkurrenceforvridende, med det er en anden snak.

Jeg synes at det er rimeligt at kræve et skriftligt formål med praktiken, hvis man ikke kan få en kontrakt, som jo var at foretrække. Lov om aktiv beskæftigelsesindsats (LAB) siger at man ikke må lave praktikker for praktikkers skyld - de skal altid være meningsfulde. Men kommuner giver ikke formål med praktikker, og flygtninge får bare at vide at det er for at de bliver bedre integreret eller for måske at kunne få et job senere. Men det er ikke gyldige grunde. Det er jo paradoksalt at flygtninge får at vide at de skal i praktik for at integreres. Det er jo det MODSATTE som sker - de står netop udenfor det danske samfund, hvis de kommer i praktik efter praktik uden mål og uden kontrakt eller tilhørsforhold. Uanset hvad; integrering behøver ikke at ske gennem et beskæftigelsesregi. En fritidsinteresse kan i princippet give lige så meget, om end ikke mere integration. Hvorfor integration absolut skal ske gennem gratis arbejde er en gåde. Hvis formålet

virkelig er integration, så er det et fælles ansvar; både kommunens og flygtningens. Det er ikke flygtningen som alene skal bære det ansvar.

Der er pligter uden tilsvarende rettigheder. Jobcentrene/kommunerne har nemlig også en pligt efter særloven at skaffe arbejde til folk. Men denne pligt bliver forsømt, fordi det er ikke at skaffe arbejde til folk når det kun er afgrænsede arbejdsområder der gælder, (rengøring, detail, køkken mv). Min klare konklusion er derfor at flygtninge forventes at **udføre kommunernes arbejde**, dvs. det er flygtningen som gennem en gratis praktik har ansvaret for at finde sig et job, og ikke at kommunen skal hjælpe vedkommende i arbejde.

Flygtninge har fortalt mig at de bliver meget grundigt instrueret af kommuner omkring det at skrive CV, men ting som de har brug for at vide omkring livet i Danmark glimrer ved sit fravær (f.eks. hvordan skriver man sig op til læge, hvordan fungerer rejsekort osv.). Og selv om de skal sidde og skrive CV, forventes det åbenbart alligevel, som nævnt overfor, at de skal være deres egen lykkes smed.

Jeg mener at INDEN kommuner kan kræve at folk tager et arbejde eller praktik, skal kommunen kunne dokumentere at flygtningen er rask nok til at arbejde. Lige nu er det omvendt - det er flygtningen som skal bevise at hun eller han er syg, eller fejler noget, hvis personen ikke skal ud i rengøring eller andet krævende arbejde. Men det kræver jo mange ressourcer at bevise sine skavanker uden et sprog. Det står i stærk kontrast til min samtale med en socialrådgiver fra Hørsholm kommune. Hun var enig i at alle flygtninge skal betragtes som syge, med mindre det modsatte er bevist. Ud fra det kan jeg ikke andet end konkludere, at kommuner udnytter syge mennesker. Har man pligt til at arbejde, har man da også ret til at være syg. Alt andet er mod menneskerettigheder. Man skulle tro at det var de syge som skal arbejde for de raske, og ikke omvendt. Ifølge juridiske kilder (Louise Schelde Frederiksen) er der et skærpet krav til at kommunen belyser sagen (garantiforskrift i officialprincippet).

Ifølge juridiske kilder (Louise Schelde Frederiksen) har arbejdsprøvning ikke sit eget afsnit i beskæftigelsesloven. Arbejdsevne kan evalueres på mange måder. Det kan f.eks. være gennem et kursus, og det behøver ikke at være i praktik.

En flygtning jeg kender i Frederiksberg kommune mistænker at kommuner har hemmelige aftaler med arbejdsgivere. Det er dog 100% sikkert at særloven forventer at ydelsen skal tjenes ind gennem gratis praktikker. Jeg mener at når ydelsen er så lav, burde den ikke have modkrav. Ellers skal den op, hvis der er krav, som jeg også skrev i mine dokumenter til Dansk Flygtningehjælp (Bilag A).

Som nævnt tidligere straffer man både personen og dennes ægtefælle, hvis kun den ene misser undervisning. Og som nævnt, hvis den ene får et arbejde, mister de begge to deres ydelser, som om de var forælder og barn, og ikke 2 uafhængige voksne mennesker.

Der er blevet sendt et generelt brev ud til alle flygtninge i Hørsholm og Frederiksberg kommune med sanktion satser. Der står i brevet:

" Hvis kommunen vurderer, at en sanktion ikke vil fremme din rådighed, skal du ikke have en sanktion."

Med andre ord mener kommuner at det fremmer rådigheden at sanktionere folk. Det er kun i undtagelsestilfælde at man kan fjerne en sanktion, hvis man vurderer at en sanktion ikke vil fremme rådigheden. Men det er jo en forkert præmis at tro at mennesker bliver bedre af at blive presset. Og sådanne principper gælder ALDRIG syge mennesker. Et menneske som er sygt, bliver blot mere sygt af at blive presset. Dvs man bygger særloven på et menneskesyn der ikke eksisterer og det er flygtninge som lider under dette, fordi de bliver mere syge.

Når ydelser er så lave, taler det følgende budskab til flygtninge: "Det er din egen skyld at du er her. Du er doven og skal sanktioneres for at du skal komme ud på arbejdsmarkedet. Målet med dit ophold er at arbejde for danskere. Du skal ydmyges ved at du skal bede os om penge, hver gang du har brug for penge til andet end mad. Du har ingen arbejdsrettigheder, kun pligter. Du bliver behandlet som en kriminel, med mindre det modsatte er bevist."

Ret og pligt skal følges ad - hvis det er et krav at ydelsen skal tjenes ind, skal ydelsen også være højere. Ellers er der en timeløn på **usle 50 kroner i timen!**

Og når man tror, at det ikke kan synke lavere, kommer bomben: 2-års fristen. Det er nemlig ikke sikkert at særloven bliver forlænget efter udgangen af 2 år. Og hvis den bliver forlænget, er det sandsynligvis under forudsætning af urealistiske krav til ophold, som nævnt tidligere. Hvis dét så sker, bruger vi flygtninge som gratis og billig arbejdskraft i basale nyttejobs, for så at smide dem ud, når vi ikke længere har brug for dem. Hvis loven ikke bliver forlænget, er dét det samme som at sige at vi har ikke brug for de svage, der ikke kan holde bureaukrati ud, kun dem der holder fast med neglene. Snak om udvælgelse efter Darwins Lov.